

tog de skyndsomst Flugten tilbage over Pyrenæerne. Over Rivi-
eraen rejste de saa ned gennem Italien.

Per befandt sig paa denne Tid endnu i Rom. Jakobe havde
i et Brev forberedt ham paa deres Komme, hvad der forresten
havde været helt overflødigt; de danske Aviser, som han til Sta-
dighed læste henne i Foreningen, indeholdt daglig Notitser om
det unge Par og deres Rejse.

Den ganske vist altid meget omtalte men hidtil ikke synder-
lig ansete Teater- og Varieteanmelder var paa engang bleven en
Mand af Betydning derhjemme. Det var noget hidtil uhørt, at
man til en saa ung Mand uden Eksamen eller anden tilsvarende
Adkomst, ja endog uden noget uangribeligt Rygte, betroede Le-
delsen af et Foretagende som „Borgerbladet“; — og det havde
i Virkeligheden heller ikke været let for Max Bernhardt at sætte
sin Vilje igennem i denne Sag. Mens Yndlingen selv rullede gen-
nem Evropa i Fløjlskupe og lod sig forkæle af sin smukke Brud,
førtes der i Moralens Navn en Kamp imod ham i alle de Blade,
som Max Bernhardt endnu ikke havde naaet at bringe under sin
Indflydelse.

Hans Udnævnelse var bleven Signalet til en Genopblussen af
den hele standende Strid mellem den ny og den gamle Tids Men-
nesker. Hans Navn var bleven det Kampmærke, hvorunder
Handlestyrken og Afmagten, Overmodet og den dydigt maske-
rede Misundelse dennegang tørnede sammen. Smaabladene inde-
holdt lange Artikler om ham tilligemed hans Portræt, Vittig-
hedsbladene mødte med kolorerede Karrikaturer, mens Sladde-
ren løb paa sine tusind Ben gennem Landet og genopvarmede
de fantastiske Beretninger om hans forfinede Vaner, om hans
atlaskebetrukne Værelser, hans Kvindeorgier og hele sardana-
palske Velleved.

Det var derfor ikke underligt, at hans og hans unge Frues
forventede Komme til Rom havde fremkaldt nogen Spænding
hos deres Landsmænd der. Trods al moralsk Forargelse optoges
navnlig Damerne deraf paa en Maade, der vakte Fortrydelse hos
Per.

Per havde ellers aldrig været slem til at misunde andre deres